

נולד בגרודנו ב - 5.12.1909

נפטר ב - 31.12.2003

בן ליהודה וזלטה

היה נשוי לרוזה ברמן

אב לעמוס וגיורא אלוני

דברים על הקבר

כתב הלל נוימן

נפרדים אנו היום מחברנו ירוחם, חבר יקר משורת רבים, חבר שהישיר לכת, זקוף, איתן, גאה ונחוש עד יומו האחרון. ידיו של ירוחם היו בדברים כה רבים בשטחי חיים מגוונים, כה רבי משמעות וחשיבות. ירוחם נולד בעיר גרודנו שברוסיה הלבנה (היום) בפולין של אז. בבית היו שתי אחיות ושני אחים. רק אחות אחת מכל אלה הצטרפה ועלתה אחריו לארץ. בגיל צעיר הצטרף לתנועת "השומר-הצעיר". ב-1932 עלה ארצה עם גרעין "פלנטי" שהצטרף לרמת-יוחנן.

עם פרוץ המאורעות ב-1936 היה קיבוצם בקו החזית וירוחם החל להתלבט בגישתו ובידע שלו בנושאי בטחון, לא מעט בזכות שירותו בצבא הפולני, לפני עלותו ארצה. ירוחם הגיע לבית אלפא עם קבוצת "פלנטי" עם רעייתו רוזה ובנם עמוס. כאן נולד בנם גיורא. איש חזק, גאה ומוצק, רב-גווני בעיסוקיו ועבודותיו. אהב וידע את עבודות השדה, את מקצוע העץ על כל מגונו.

היו לו קשרי חוץ מגוונים בענייני בטחון, בפעילות ציבורית ופוליטית, מעורבות בחיי הקבוץ ותמיד עוד מצא זמן להיות איש הספר והרוח.

ירוחם החקלאי בראש קוצרי התלתן בחורף ב"גשם רוח סערה". ראשון ביוצאים לשדה עם החרמש המושחז

המטופל היטב. תמיד בראש קבוצת הקוצרים. שעות של הנפת החרמש בתנועותיו המדודות, הקצובות והמדויקות. והניר שהשאיר אחריו ישר כסרגל: ישר ומדויק, כמו אורח חייו הסדורים, המדויקים והישרים כסרגל.

ירוחם חרש העץ, איש העץ, בשנות מלחמת העולם, בעת מחסור בעץ, היה בקבוצת חברי הקיבוץ, שטיפלו בחורשות האקליפטוס, וגם כרתו אותם לשימושים השונים. עבודה גופנית קשה ומקצועית. היה גם איש המסור והפטיש, המקצוע והמפסלת. בצוות הנגרייה המיומן, שעשה שנים רבות בנגריית בית-אלפא בחברתו של מרדכי פלטנוביץ' ושאר חברי הקיבוץ. הם התמחו בנגרות בניין, ריהוט וציוד בית, בשירות החברים וענפי הקיבוץ – ובמה לא! חברים אלו רכשו את ידע העץ עוד ב"הכשרות" בפולין, כשהכינו עצמם לעבודת הכפיים בקיבוץ ובארץ.

ירוחם היה איש ביטחון בכל רמ"ח אבריו. עוד לפני העלייה הספיק לשרת בצבא הפולני, ואף הצטיין בו. החל את שירותו ב"הגנה" וב"נוטרים" עוד ברמת יוחנן, ואחר כך המשיך בבית אלפא. הידע שלו באנגלית הציב אותו כאיש קשר ומתווך עם נציגי השלטון האנגלי. כבר מגיל צעיר היה מפקד ומוביל, הן במסגרת הנוטרים הרשמית והן בהגנה. עם קום המדינה היה מראשוני המתגייסים למלחמת העצמאות, ובמהרה קצין בעמדה חיונית וחשובה, בה המשיך גם בשירות קבע עם תום

מקדן אלני, לוחם בחטיבת הנח"ל, 1948, בתפקידו כקצין חינוך בחטיבת הנח"ל, ירושלים, 1968, וכתלמיד סגן שפא"ת וכתלמיד שירות ארוני

השקט והנחישות של אלני, שנהג ללבוש חולצה לבנה ולמכנסים חומים, נחשפו לראשונה ב-1968, כשנבחר לכהן בתפקיד מנהל מרכז המחקר והידע של משרד הביטחון וההגנה.